

Sygn. akt III K 23/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Wiesław Żywolewski

Protokolant: Dominika Zaborowska

przy udziale Prokuratora Marka Moskala

po rozpoznaniu dnia 06.05.2019r. w Białymstoku

w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec:

P. P. syna W. i B. z d. B., urodz.

(...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Białymstoku z **dnia 04.01.2018r.** w sprawie o **sygn. III K 160/17**, którym orzeczono wobec skazanego karę łączną w wymiarze **3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności (obejmującą kary orzeczone wyrokiem w sprawie o sygn. **akt III K 23/10** Sądu Okręgowego w Białymstoku i w sprawie o sygn. **akt VII K 67/17** Sądu Rejonowego w Białymstoku); na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 września 2010r. do dnia 23 września 2010 roku i od dnia 04 listopada 2011r. do dnia 14 lutego 2012 roku;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **dnia 22.01.2019 roku** w sprawie sygn. **III K 348/18** za czyn 1. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn 2. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art./ 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.06.2017r. (godz. 19:40) do dnia 02.06.2017r. (godz. 16:20) tj. 1 (jeden) dzień; orzeczono o przepadku przedmiotów.

Orzeka:

I. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy skazanemu **P. P.:**

- karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie o sygn. **akt III K 160/17** Sądu Okręgowego w Białymstoku wymiarze **3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności,

- karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. **akt III K 348/18** Sądu Rejonowego w Białymstoku w wymiarze **7 (siedmiu) miesięcy** pozbawienia wolności i orzeka wobec skazanego karę łączną w wymiarze **3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności.

III. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

IV. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe w sprawach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

V. Na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 września 2010r. do dnia 23 września 2010 roku i od dnia 04 listopada 2011r. do dnia 14 lutego 2012 roku (w sprawie o sygn. III K 160/17 Sądu Okręgowego w Białymstoku) oraz okres od dnia 01 czerwca 2017r. (godz.19:40) do dnia 02 czerwca 2017r. (godz. 16:20) tj. 1 (jeden) dzień (w sprawie III K 348/18 Sądu Rejonowego w Białymstoku).

VII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

SSO Wiesław Żywolewski

Sygn. akt III K 23/19

UZASADNIENIE

P. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 04.01.2018r. w sprawie o **sygn. III K 160/17**, którym orzeczono wobec skazanego karę łączną w wymiarze **3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności (obejmującą kary orzeczone wyrokiem w sprawie o sygn. **akt III K 23/10** Sądu Okręgowego w Białymstoku i w sprawie o sygn. **akt VII K 67/17** Sądu Rejonowego w Białymstoku); na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 września 2010r. do dnia 23 września 2010 roku i od dnia 04 listopada 2011r. do dnia 14 lutego 2012 roku;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22.01.2019 roku w sprawie sygn. **III K 348/18** za czyn 1. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn 2. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art./ 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.06.2017r. (godz. 19:40) do dnia 02.06.2017r. (godz. 16:20) tj. 1 (jeden) dzień; orzeczono o przepadku przedmiotów.

Sąd zważył, co następuje:

W dniu 18 lutego 2019r. dyrekcja Zakładu Karnego w C. złożyła pismo inicjujące postępowanie o rozważenie wydania wyroku łącznego wobec P. P..

W niniejszej sprawie o wydanie wyroku łącznego Sąd Okręgowy w Białymstoku zgodnie z treścią wskazanego wyżej pisma, analizował dwa wskazane powyżej wyroki dot. P. P., bowiem to w tych dwóch sprawach skazany aktualnie odbywa orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności.

Zgodnie z brzmieniem aktualnego unormowania - art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, należy orzec karę łączną. Zgodnie z § 2 jej podstawę stanowią mogą tylko kary wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Przy stosowaniu obecnie obowiązującego uregulowania art. 85 k.k. łączeniu podlegają wskazane powyżej dwa wyroki, podlegające aktualnemu wykonaniu wobec skazanego w sprawach o sygn. III K 160/17 Sądu Okręgowego w Białymstoku i III K 348/18 Sądu Rejonowego w Białymstoku.

Wymiar kary pozbawienia wolności, jaka mogła być orzeczona wyrokiem łącznym określa art. 86 k.k. Możliwym zatem było orzeczenie kary łącznej w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar (granica dolna), ale nie wyższym niż suma kar (granica górna). Ta ostatnia korygowana jest górnymi granicami dla danego rodzaju kary.

Zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przepis ten określa tzw. ogólne dyrektywy wymiaru kary łącznej, a mianowicie dyrektywy prewencji indywidualnej (szczegółnej) oraz dyrektywy prewencji generalnej (ogólnej).

W odniesieniu do skazanego P. P. istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z dyrektywy absorpcji jest dotychczasowa przestępcza działalność. Sąd miał zatem na uwadze dotychczasowy sposób jego życia i dotychczasową karalność sądową (k. 21-22), dość znaczny odstęp czasowy między przestępstwami (czyny popełnione od 2006r. do czerwca 2017r.), ilość przestępnych zachowań (dot. kary łącznej ze sprawy III K 160/17, która obejmuje kary orzeczone w sprawach III K 23/10 SO w Białymstoku i VII K 67/17 Sądu Rejonowego w Białymstoku). Rozpatrywane przestępstwa w opisanych wyrokach popełnione były, jak wskazano w bardzo długim odcinku czasowym. Popełnione przez oskarżonego po wydaniu wyroku w sprawie III K 23/10 kolejne czyny wskazane w sprawie o sygn. III K 67/17, III K 348/18 świadczy o lekceważeniu kolejnych wyroków, braku refleksji i wysokiej demoralizacji skazanego.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej znaczenie mają m. in. elementy, składające się na związek przedmiotowy i podmiotowy zbiegających się realnie przestępstw. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja, to jest sumowanie. Należy zwrócić uwagę, że związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz na podstawie zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 14 marca 2007 roku o sygn. II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Przestępstwa, objęte karą łączną zostały popełnione przez niego godziły w różne dobra prawne: wiarygodność dokumentów (art. 270 § 1 kk, 272 kk - w sprawie III K 23/10) i pewność obrotu gospodarczego (art. 297 w tej samej sprawie), nie stosowanie się do decyzji organu w zakresie cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami (art. 180 a, w sprawie VII K 67/17), zdrowie społeczeństwa – w związku z uprawą narkotyków (w sprawie III K 348/18) . Powyższe nie może stanowić więc argumentu uzasadniającego stosowanie przy wymierzaniu kary łącznej zasady absorpcji, a przemawia bardziej w kierunku stosowania zasady kumulacji.

Na wymiar kary łącznej niewątpliwie wpływ natomiast ma również proces resocjalizacji skazanego, który jak wynika z opinii uzyskanej z Zakładu Karnego w C. (k. 33-34) przebiega zmiennie, choć w ostatnim okresie pozytywnie. Jak wskazano w opinii skazany odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Obecnie w stopniu dobrym przestrzega ustalony porządek i dyscyplinę. Dotychczas był dwukrotnie karany dyscyplinarnie (ostatni raz karany dyscyplinarnie w lutym 2018r.) Od ostatniego ukarania dyscyplinarnego wielokrotnie nagradzany regulaminowo. Skazany dba o schludny wygląd i porządek, w relacjach ze współosadzonymi jest zgodny, wobec przełożonych w chwili obecnej jest regulaminowy. W stosunku do przełożonych w przeszłości nie zawsze przyjmował postawę właściwą i zdarzało się, że bywał wulgarny. Przebywając w AŚ w B. w lutym 2018r. zachowywał się nieregulaminowo w stosunku do wychowawczynie sprawującej dozór nad zatrudnianiem osadzonych. Zgodnie z treścią opinii skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, w chwili obecnej bez negatywnych zachowań na tym tle. Zachowanie jest poprawne, zgłasza się regularnie do wychowawcy na rozmowy. Od lutego 2018r, nie był karany dyscyplinarnie, zauważalna jest wyraźna poprawa w zachowaniu skazanego. Skazany ukończył program readaptacji społecznej, trening zastępowania agresji ART. Posiada wymagany stopień samodyscypliny

Biorąc pod uwagę całokształt przedstawionej opinii o skazanym, zachowanie skazanego w warunkach izolacji należy ocenić dość pozytywnie. Sąd wziął pod uwagę okoliczności wynikające z treści opinii i fakt, że skazany w ostatnim okresie poprawnie zachowuje się w warunkach zakładu karnego. Należy jednak zaznaczyć, że te oceniane pozytywnie okoliczności na można ocenić na tyle istotnie wobec okoliczności podmiotowo – przedmiotowych dot. popełnianych przez skazanego przestępstw, aby zdecydowały one o zastosowaniu zasady wymiaru kary łącznej bliższej pełnej absorpcji.

Przenosząc wszystkie wskazane wyżej kryteria, w tym przede wszystkim wyszczególnione w art. 85 a k.k., odpowiednią i sprawiedliwą jest kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze wskazanym w treści wyroku łącznego. Przy ustalaniu tego wymiaru Sąd zastosował metodę mieszaną – tzw. asperacji. Metoda ta jest niejako rozwiązaniem pośrednim, łączącym w sobie elementy dwóch innych reguł: absorpcji i kumulacji. Jest to metoda preferowana zarówno na gruncie doktryny, jak też orzecznictwa, zaś pozostałe metody dają się zastosować jedynie w wyjątkowych sytuacjach. Zastosowana reguła wymiaru kary łącznej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji. Z drugiej strony wybrana przez Sąd metoda pozwala również uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, do czego prowadzi zasada absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych. Argumentacja podniesiona już wyżej, w zakresie relacji czasowych przestępstw wskazanych w wyrokach, ich odmienności w zakresie podobieństwa, dóbr naruszonych, jak też z racji faktu, że obie z kar łączonych są karami łącznymi, w ocenie Sądu, uzasadniają zastosowanie zasady mieszanej z przewagą w kierunku kumulacji kar. Nie bez znaczenia przy tym jest kompleksowa ocena dotychczasowego sposobu życia przez skazanego, który był już wielokrotnie karany za inne przestępstwa (k. 21-22). Najwyraźniej, mimo tych orzeczeń oraz odbywania kary pozbawienia wolności nie łączyła się z tym refleksja po stronie skazanego, skoro wracał on na drogę przestępczej działalności.

Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności należało zaliczyć skazanemu okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu. Ponadto, zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 września 2010r. do dnia 23 września 2010 roku i od dnia 04 listopada 2011r. do dnia 14 lutego 2012 roku (w sprawie o sygn. III K 160/17 Sądu Okręgowego w Białymstoku) oraz okres od dnia 01 czerwca 2017r. (godz.19:40) do dnia 02 czerwca 2017r. (godz. 16:20) tj. 1 (jeden) dzień (w sprawie III K 348/18 Sądu Rejonowego w Białymstoku).

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, uznając, iż jego aktualna sytuacja związana z pozbawieniem wolności, sytuacja rodzinna i materialna uniemożliwi mu ich uiszczenie.

SSO Wiesław Żywolewski